

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
 HRVATSKI STUDIJI
 STUDIA CROATICA

Temeljem članka 96. stavka 2. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, br. 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15 i 131/17), članka 89. Statuta Sveučilišta u Zagrebu od 25. veljače 2005., 22. listopada 2009., 10. studenoga 2015. i 28. rujna 2017., Odluke Senata Sveučilišta u Zagrebu o promjeni statusa Sveučilišnog centra *Hrvatski studiji* u Sveučilišni odjel *Hrvatski studiji* od 17. siječnja 2017. (klasa 602-04/16-29/2, ur. broj 380-020/173-17-15), članka 7. stavka 2. Pravilnika o dodjeli počasnoga zvanja *professor emeritus* od 12. listopada 2010. i 20. travnja 2015., točke II. Odluke Senata Sveučilišta u Zagrebu o pokretanju postupka izbora predloženika u počasno zvanje *professor emeritus* u akademskoj godini 2018./2019. od 13. studenoga 2018. (klasa 602-04/18-16/21, ur. broj 380-020/173-18-1) i članka 66. stavka 1. Pravilnika o ustroju i djelovanju Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu od 12. rujna 2005. i 30. rujna 2008., koji se primjenjuje sukladno Odluci Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija od 30. siječnja 2017. (klasa 640-01/2-17-0002, ur. broj 380-1/1-17-002), privremeno Znanstveno-nastavno vijeće Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu na 6. sjednici u XXVII. akademskoj godini održanoj 30. siječnja 2019. jednoglasno je donijelo

ODLUKU

- I. Senatu Sveučilišta u Zagrebu predlaže se da dodijeli počasno zvanje *professor emeritus* prof. dr. sc. Miji Koradi, umirovljenomu sveučilišnomu nastavniku Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, redovitomu profesoru u trajnom zvanju.
- II. Utvrđuje se da prof. dr. sc. Mijo Korade kao znanstvenik, istraživač, urednik, nastavnik, mentor, organizator, pročelnik, predstojnik i voditelj projekata ima osobite zasluge za razvitak i napredak Sveučilišta u Zagrebu – stožernoga izvorišta duhovne, umne i znanstvene snage hrvatskoga naroda.
- III. Utvrđuje se da prof. dr. sc. Mijo Korade ima priznati međunarodni i domaći znanstveni prinos jer je:
  - istražio više tema i osvijetlio razne neistražene vidove hrvatske povijesti:
    - istraživao je hrvatsku skupinu prekooceanskih misionara i istraživača XVII. i XVIII. st. te prvi osvijetlio dotad posve nepoznate istraživači Južne Amerike: I. Szentmartony St., I. Marchesetti, N. Sušić, F. Haller, a novim podacima upotpunio spoznaju o drugim misionarima i istraživačima: Nikoli i Ivanu Rattkaju, F. Konščaku, N. Plantiću i I. Vremanu, u objavljenim knjigama: *Hrvatski isusovci i misionari* (1991.), *Jesuits and Croatian Culture* (1992.), *Ivan Rattkay. Izvješća iz Tarahumare* (1998.), *Paragvajska pisma* (suautorica Mirjana Polić Bobić, 2015.) i *Istraživači novih obzorja* (2015.) te studijama: *Život i rad Ignacija Szentmartonyja* (1983.), *Hrvatski isusovci i redukcije u Južnoj Americi* (1988.), *Recepcija istraživača i filozofa* (2003.), *Prvi hrvatski iseljenički misionari u Americi* (2010.);
    - prvi je istraživao filozofsku i prirodnoznanstvenu djelatnost skupine hrvatskih profesora na inozemnim učilištima u XVIII. st. upozorivši na život i djela Josipa Zanchija, Mihaela Lipšića, Augustina Michelazzija, Franje Staindla i dr. pomaknuo za oko pola stoljeća naprijed dotadašnju spoznaju o recepciji

europskih znanstvenih dostignuća kod autora iz sjeverne Hrvatske toga doba u radovima *Filozofska i prirodoznanstvena djela profesora filozofije u 18. st.* (1991.), *Astronomski priručnik „Hungaria Coelestis“* (2003.) i u knjizi *Istraživači novih obzorja* (2015.);

- istražio i osvijetlio razne nepoznate ili malo poznate vidove i likove u kulturno-znanstveno-vjerskim vezama Hrvata s drugim europskim zemljama (XVI.-XIX. st.): diplomatski rad Stjepana Drenoczyja u Moskvi iz XVI. st., diplomatske misije Antuna Mihanovića u Turskoj iz XIX. st., kroz povijesna i teološka djela Josipa Marinovića o Armencima i Gradišćanca Mihe Horvata o Ugarskoj, kroz rad dubrovačkih baroknih latinista u Rimu (Benedikt Rogačić, Ivo Lukarević, Miho Mondegaj), o vezama trnavskog i zagrebačkog sveučilišta, o Franji Orlandu i prvoj javnoj nautičkoj školi u Trstu, kroz rad hrvatskih penitencijara u Rimu, kroz izvješća talijanskog misionara Giulija Mancinellija iz XVI. st. o Dubrovniku; kulturni i književni rad Sicilijanca Vinka Basilea u XIX. st. itd. Npr. *Julije Mancinelli o dubrovačkoj okolini (1575/76)*, *Grada za povijest nautičke škole u Trstu i Rijeci (1753-1783)* (1995.), *Istraživači novih obzorja* (2015.);
- objavio više radova o neistraženom obliku vjerske djelatnosti u hrvatskim krajevima druge polovice XIX. st.: pučkim misijama, istraživši skupinu talijanskih i hrvatskih misionara, europski kontekst i metode njihove djelatnosti, važnost misijskih izvora za društveno-vjersku povijest pojedinih krajeva te vjerskih udruga i pobožnosti koje su uvodili: *Misionar i kulturni radnik Vinko Basile* (1982.), *Trebinjska misija - djelovanje isusovaca u istočnoj Hercegovini 1845-1855*, (1988.), *Počeci i razvoj Apostolata molitve u Hrvatskoj u 19. stoljeću* (1994.), *Dalmatinski misionari u sjeverozapadnoj Hrvatskoj* (1994.), *Razvoj i utjecaj pobožnosti Srcu Isusovu* (1995.), *Pučki misionari u Dalmaciji* (1998.), *Pučke misije u sjevernoj Hrvatskoj* (2000.);
- objavio više priloga o povijesti starije hrvatske kajkavske književnosti i općenito o vjersko-prosvjetnoj i kulturnoj povijesti sjeverozapadne Hrvatske XVIII. i XIX. st.; osvijetlio je nekoliko nepoznatih autora i djela, istraživao europski kontekst i izvore nekih kajkavskih djela, zatim povijest pojedinih zagorskih škola i župa i dr. Neke važnije studije: *„Precha Davidova“ Antonija Vieire na kajkavskom* (1996.), *Hilarion Gašparoti kao hagiograf u djelu „Cvet sveteh“ (1752.-1761.)* (1997.), *„Indijanski mudroznaneć“ u hrvatskoj književnosti* (1997.), *Katoličke župe u Bedekovćini i Orehovici* (1997.), *Nepoznati kajkavski pisac Ivan Mareković iz 18. st.* (2006.), *Duhovni kajkavski pisci 17. i 18. stoljeća* (2011.);
- raznim radovima i izdanjima pridonio istraživanju povijesti isusovaca u Hrvata: obnovio i uređivao zbornik „Vrela i prinosi“, priredio rukopis za tisak i dopunio II. i III. svezak monumentalnoga djela Miroslava Vanina *Isusovci i hrvatski narod* (II., 1986.; III., 2005.), objavljivao biografske podatke manje poznatih ličnosti, pisao o znanstvenom, kulturnom, školskom, misionarskom, vjerskom radu Družbe Isusove u hrvatskim krajevima: *Andrija Blašković i dometi hrvatske historiografije kontinentalne Hrvatske krajem 18. st.* (2006.); *Sjaj u zalazu ili zadnja generacija hrvatskih isusovaca Blaškovićeća doba* (2006.); *Antun Kanižlić vjerski i kulturni obnovitelj požeškog kraja* (2007.); *Tri hrvatska isusovca i razvoj botanike u 18. stoljeću* (2015.);
- brojnim člancima u leksikonima i enciklopedijama – *Hrvatski biografski leksikon (sv. II-VIII)*, *Hrvatski leksikon* (2 sv.), *Leksikon hrvatskih pisaca* (ŠK), *Dictionnaire de spiritualité* (fasc. 89-90, Paris, 1988.), *Diccionario Histórico de la Compañía de Jesús, Biográfico-Temático* (Madrid-Roma, 4 sveska, 2001.), *Enciklopedija opća i nacionalna u 20 knjiga* (2005.–2007.) – donio, među ostalim,

razne biografije i pojmove dosad nepoznatih ili manje poznatih zaslužnih kulturnih i znanstvenih djelatnika, događaja ili pojava;

- objavio 102 znanstvena rada u časopisima i zbornicima znanstvenih skupova,
- vodio projekte „Hrvatska latinistička historiografija“, „Historiografija hrvatskoga redovništva u XVII. i XVIII. stoljeću“ i „Civilna Hrvatska ranoga novovjekovlja – politički, društveni i kulturni aspekti“;
- sudjelovao s referatima na 114 međunarodnih i domaćih znanstvenih skupova;
- objavio deset autorskih znanstvenih knjiga i 28 poglavlja u znanstvenim knjigama.

IV. Utvrđuje se da prof. dr. sc. Mijo Korade ima priznati međunarodni i domaći pedagoški prinos jer je:

- predavao i predaje povijest od 1980. do danas na više škola i učilišta,
- izvodio 17 predmeta na preddiplomskom, diplomskom i poslijediplomskom studiju povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu, od kojih je većinu osmislio i uveo: od 1999. na studiju povijesti Hrvatskih studija držao je kolegij *Hrvatska latinistička historiografija*; od 2001. na studiju hrvatske kulture (kroatologije) kolegij *Povijest kršćanstva u Hrvata*; od 2005. na *Povijesti kolegije: Hrvatske kronike, Hrvatski putnici i putopisci od 16.-19 st., Istraživanje u hrvatskoj historiografiji 19. st., Odnos Crkve i države, Poruka mira Marka Antonija de Dominisa i Razvoj vjerske kulture u Hrvata u 19. st.*; od 2007. *Povijest školstva u Hrvata do 19. st.*; od 2009. na studiju povijesti kolegije: *Hrvatski pedagozi – prosvjetiteljstvo i Povijest redovništva*; od 2010. na studiju kroatologije i kolegij *Vjerske sastavnice hrvatske kulture*; od 2012. na *Povijesti: Ideološki sukobi u Hrvatskoj 19. stoljeća*; od 2014. *Velikani duha i pera, Kulturno-povijesna baština pavlina u Hrvatskoj*; od 2015. *Isusovci, misije, mitovi i povijest*; nakon odlaska u mirovinu, u ak. god. 2017./2018. na preddiplomskom i diplomskom studiju povijesti bio je nositeljem deset kolegija: *Arhivistika za povjesničare, Biblical archaeology, Hrvatska historiografija 19. i 20. stoljeća, Hrvatska latinistička historiografija, Kulturna povijest, Odnos Crkve i države, Putovanja i putopisci kroz povijest, Redovništvo u hrvatskoj kulturi, Terenska nastava i Velikani duha i pera: svetci, mislioci i heroji mašte kroz povijest*; od 2019. nositelj je kolegija *Znameniti Hrvati u svijetu* na studiju demografije i hrvatskoga iseljništva;
- sudjelovao na izradbi nastavnoga programa poslijediplomskog doktorskoga studija povijesti na Hrvatskim studijima na kojem je prihvaćeno 99 nacrti doktorskih radova od 2008. do 2018. i obranjena 64 doktorska rada od 2010. do 2018.) i na kojem je od 2005. predavao kolegije *Izvori crkvene povijesti i hrvatskoga iseljništva i Hrvati u svjetskim integracijskim procesima*;
- bio mentorom na deset doktorskih radova (devet na Hrvatskim studijima i jednom na Filozofskom fakultetu u Zagrebu).

V. Utvrđuje se da prof. dr. sc. Mijo Korade ima priznati stručni prinos jer je:

- od 2009. do 2013. i tijekom 2017. bio voditelj preddiplomskoga, diplomskoga i poslijediplomskoga studija povijesti Hrvatskih studija, u kojem razdoblju je bio obnašatelj upravljačkih službi na Hrvatskim studijima: pročelnik Odjela za povijest, koordinator doktorskoga studija povijesti i predstojnik Odsjeka za povijest;
- skupio bogato iskustvo u organiziranju međunarodnih znanstvenih skupova: vodio ili sudjelovao u 11 organizacijskih, programskih ili znanstvenih odbora međunarodnih znanstvenih skupova;
- bio glavni urednik znanstvenih časopisa *Vrela i prinosi, Gazophylacium i Tkalčić*;
- ostvario bogatu publicističku djelatnost (185 objavljenih recenzija, ocjena i prikaza; tri tisuće natuknica u 11 domaćih i stranih enciklopedija i leksikona);
- recenzirao desetak znanstvenih knjiga;

- suosnivač i prvi pročelnik Hrvatskoga povijesnoga instituta u Beču (1990.–1991.);
- sudjelovao kao autor ili koautor u šest znanstveno-kulturnih izložbi: *Croatica – in Österreich gedruckte kroatische Bücher* (Beč, 1991.–1992.), *Isusovačka baština u Hrvata* (MGC, Zagreb, 1992.-1993.), *Ferdinand Konščak (1703.-1759.) misionar i istraživač Donje Kalifornije* (1993.), *Prirodne znanosti u Hrvata* (MGC – Klovičevi dvori, Zagreb, (1996.) *Kajkaviana – kajkavska književnost* (MUO, 1996.), *Antun Kanižlić. Spomen kripta u crkvi Sv. Lovre u Požegi* (Požega, 2007., trajni postav);
- sudjelovao u više desetaka dokumentarnih filmova, televizijskih i radijskih emisija
- godine 1992. dobio priznanje Grada Zagreba za katalog izložbe „Jezuitska baština“ (jedan od urednika zbornika i organizatora izložbe);
- godine 2001. dobio nagradu HAZU za izdanje knjige „Juraj Rattkay; Spomen na banove i kraljeve kraljevstava Dalmacije, Hrvatske i Slavonije“ (jedan od autora);
- od 2017. član je Matičnoga odbora za područja humanističkih znanosti – polje povijesti, povijesti umjetnosti, arheologije, znanosti o umjetnosti, etnologije i antropologije u Agenciji za znanost.

VI. Hrvatski studiji izjavljuju da su svojemu zaslužnomu nastavniku profesoru Koradi i dalje spremni omogućiti sudjelovanje u nastavnom i znanstvenom radu.

VII. Senatu Sveučilišta u Zagrebu predlaže se da radi provedbe postupka iz točke I. imenuje stručno povjerenstvo u sastavu:

1. prof. dr. sc. Stjepan Čosić, redoviti profesor u trajnom zvanju, sveučilišni nastavnik na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu, član suradnik HAZU,
2. akademik Nikša Stančić, redoviti profesor u trajnom zvanju, umirovljeni nastavnik Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, redoviti član HAZU,
3. akademik Franjo Šanjek, redoviti profesor u trajnom zvanju, umirovljeni nastavnik Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, redoviti član HAZU.

VIII. Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

U Zagrebu, 30. siječnja 2019.

Klasa: 640-01/19-2/0001

Ur. broj: 380-1/1-19-019

Dostaviti:

1. Rektor-u Sveučilišta u Zagrebu
2. Povjerenstvu za utvrđivanje kriterija i potvrdu izbora u zvanja Senata Sveučilišta u Zagrebu, s predloženikovom izjavom, životopisom i bibliografijom
3. Pismohrani